11de JAARGANG — CURAÇAO DEN 30n. JUNI 1894 — N° 548

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

SADI CARNOT

Europa aanschouwt in den laatsten tijd vreeselijke verschijnselen, die met onverbiddelijke duidelijkheid aantoonen tot welke ellende de mensch vervalt, als hij God uit het oog verliest. Een der schrikkelijkste bewijzen dat de verontchristelijkte wereld tot de akeligste gruwelen van het heidendom terugkeert, is de schrikbarende toeneming der moorden.

Men kan geen buitenlandsch blad ter hand nemen zonder er een of meer van die treurige misdaden in vermeld te vinden, dikwijls gepleegd om de schijnbaar nietigste redenen, en, waar wij nadruk opleggen, door onvolwassenen, door hen, die nog den mannelijken leeftijd niet zijn ingetreden.

Waar daarvan de reden te zoeken is?

Wij voor ons meenen de algemeene oorzaak van die verschijnselen in niets anders te moeten vinden, dan in de toenemende ontchristelijking van het opgroeiend geslacht.

Dit is niet alleen het gevoelen van christelijke, godsdienstige mannen, maar zelfs ongeloovige wijsgeeren en vrijdenkers worden door de feiten gedwongen tot de erkentenis dat de maatschappij het op den duur buiten den godsdienst niet stellen kan. Voor eenigen tijd herinnerden wij aan de merkwaardige woorden van Jules Simon, waarin hij betoogde dat alleen in den terugkeer tot God voor onze diep gezonken wereld redding te vinden is.

Een indrukwekkende bewijs daarvan is deze moord: door een 19 jarigen jongen op Carnot gepleegd.

Heeft een kind een degelijk christelijke opvoeding ontvangen, dan is er weinig gevaar dat het tot zulke schrikkelijke uitersten komt. Het heeft dan geleerd, dat moord een gruwzame misdaad is, waardoor men, in plaats van de maatschappij te verbeteren, zich de eeuwige straf hiernamaals op den hals haalt. Het heeft dan geleerd met geduld en onderwerping de kruisen te dragen, die God ons tot onze beproeving op aarde overzendt, en in het gebed de kracht te putten om ook het bitterste leed met overgeving aan Gods heiligen wil te verduren.

Mist echter de mensch het geloof in een rechtvaardig en liefderijk God, beschouwt hij zich als de speelbal van een blind noodlot, dan is het niet meer dan natuurlijk dat het lijden hem ondraaglijk wordt dat hij de meer bevoorrechte leden der maatschappij met donkere oogen aanziet en zich zoekt te wreken op hen, die hem in zijn oog verongelijken. — Een ontzettend bewijs hiervan is de moord, gepleegd op den president der Fransche Republiek **Sadi Carnot**, waarover wij eenige bijzonderheden mededeelen.

Op 27 en 28 Juni l.l. zag men op het Gouvernementshuis en het fransche Consulaat alhier de vlag halfstok geheschen. De reden hiervan was weldra bekend.

Een telegrafisch bericht, deed een oogenblik slechts na de ontvangst de ronde, dat de President der Fransche Republiek te L[illegible] was; latere berichten bevestigden deze treurmare.

Ongeveer als volgt kan men de overgeseinde berichten samenvatten.

Vergezeld van ministers, afgevaardigden en adjudanten vertrok de president op den 31sten Juni naar Lyon, waar de burgers hem met met geestdrift outvingen. Op den 4en kwam hij van een diner, dat de gemeenteraad ter zijner eer gegeven had en zou zich naar het stadstheater begeven om daar de galavoorstelling bij wonen. In de Rue de la Republique voor het gebouw van het Credit Lyonnais drong een jongmensch, een papier in de hand houdende, door de menigte heen. Meenende, iemand voor zich te hebben, die een verzoekschrift wilde overhandigen liet de politie hem door en hij naderde het rijtuig, waarop de prefect van de Rhone, die den president vergezelde, zich voorover boog om den koetsier te bevelen op te houden. Op hetzelfde oogenblik sprong de jonge man op de trede van het rijtuig, haalde een mes, dat hij in het papier gewikkeld had te voorschijn en bracht den president aan de rechterzijde op de hoogte van den lever een steek toe, aan de gevolgen, waarvan hij reeds des nachts om half een overleed.

In een oogwerk verspreidde zich de maret; het volk liep zamen en wilde den moordenaar, een Italiaan, Cesario Giovanne Santo genaamd, en nog slechts 20 jaar oud, te lijf. De politie nam hem in bescherming; maar het volk, opbruischende van verontwaardiging koelde zijn toorn aan een Italiaansche restauratie en het Italiaansch Consulaat.

Onmiddelijk na den aanslag werd de president naar de prefectuur gebracht en beval hij nog om iedereen die naar hem kwam vragen toe te laten. Weldra begaven hem echter de krachten. Voorzien van de H. Sacramenten der Stervenden hem toegediend door den Aartsbisschop van Lyon, stierf hij, eenige uren na den aanslag, wellicht als offer der wraak. Dat zij hier aan zijn levensloop herinnerd.

Marie François Sadi Carnot was de oudste zoon van Lazare Hipolyte Carnot en geboren den 11en Augustus 1837 te Limoges.

Kleinzoon van een krijgsman, die zich beroemd had gemaakt in de laatste jaren der vorige eeuw en onder Napoleon, vooral door zijn verdediging van Antwerpen; zoon van een minister van onderwijs, die in de vier maanden, dat hij minister was, meer voor het volkonderwijs deed dan zijn voorgangers, was Sadi Carnot bestemd een gewichtige rol te vervullen.

Hij studeerde aan de Politechnische school en werd ingenieur te Annecy.

In den Fransch-Duitschen oorlog was het ook vooral aan zijn beleid te danken, dat de Loire-legers niet totaal verslagen werden.

Toen Parijs door de Pruisen belegerd werd, trad hij op als prefect van het departement der Seine-inférieure en organiseerde hij de verdediging van Normandië. Sedert werd hij steeds tot lid der Nationale vergadering gekozen: van September 1880 tot November 1881 was hij minister van openbare werken, in de ministeriën Brisson en Freycinet minister van Financiën en toen president Grèvy aftrad, werd hij tot president der Fransche republiek gekozen.

President Carnot mocht, op den vooravond van den den dag, dat hij de teugels van het bewind aan zijn opvolger zou overgeven met voldoening terug zien op hetgeen hij gedaan had ter bevestiging van den vrede in de republiek, die, dank zij den grooten Paus Leo XIII, onder zijn bestuur hechter is gegrondvest dan onder een zijner voorgangers.

God geve dat zijn dood de verwikkelingen doe niet toenemen.

NIEUWSBERICHTEN

CURAÇAO

Bij Gouvernements beschikking dd. 27 dezer maand No. 375 zijn, met ingang van 15 Juli 1894.

1°. bevorderd tot maréchaussée der 1e. klasse de maréchaussée der 2e. klasse Henri Alford Heillegger.

2°. benoemd tot maréchaussée der 2de klasse de persoon van John Richard Suares, veldwachter op St. Eustatius.

Bij Gouvernements beschikking dd. dezer maand No. 576 is de Heer Mr. R. M. Ribbius, Voorzitter van het Hof van Justitie in deze kolonie, benoemd tot lid van de Commissie van administratie over de gevangenissen alhier.

Aan het publiek wordt bekend gemaakt, dat door het postkantoor al-

FEUILLETON.

CAGLIOSTRO

Continuación i Conclusión

Cagliostro no ta nengá ni su relación coe masonnan ni su rito egipcio, pasobra e boeki–, escrito–, carta– i instruméntonan haljá den su cas ta testigonan irrecusable, i lo que su muger, interrogá en particular, a testimoniá, esai él no ta declará, ma alternativamente él ta demoestrá su arrepentimiento di a sirbi demonio asina tantoe anja, i él ta alegá koe toer su héchonan ta fruta di su sentimiento sincero i puro pa agradá Dios.

Entretanto Cagliostro ta conta riba apoyo di su hermánonan di Italia i Francia, i en verdad nan ta haciendo nan posible. Nan ta comprendé ki peligrosa su muger por ta p' éle. Cierto día dos desconocido ta bahá fô di un coche, yegá na porta djé convento Apollonia, bisando koe nan a bin busca esposa di Cagliostro pa hibéle na prisión di Estado. Lorenza sospechando sin embargo koe ta un astucia di nan parti, pasobra él a declará toer cos, ta nengá redondamente di bai coe nan, i dj' aljí e dos senjornan ta bolbé drentá nan coche coeri bai. No mucho tempoe después un gran compañía di bailarín público ta bini pa doená algún representación na Roma. E compañía ta exitá admiración i sospecha di toer hende, pa motivo koe él ta componé di 60 homber, coe 60 cabai, masjá arma, hasta algún cajon chiquito; ma unbê nan ta haljá orden di abandoná Roma den 24 ora. Un bon escolta di cabaljería ta acompanjá nan, pa toer seguridad, te ora nan pasa frontera, i según e fidedigno Tavanti ta contá, nan intención tabata di lamantá pueblo, pa den e alboroto nan haljá modi di salva Cagliostro fô di su prisión.

E abogádonan koe él mes ta eligí como defensor, ta biséle koe confesión completa di a cometé diablura coe propósito deliberá i coe mala fe, más bien lo suavizá su sentencia koe empeoréle. Pasobra si él cai bao di categoría di *herejenan contrito*, lo él no ser entregá na justicia di mundo koe lo ta obligá di ejecutéle. Tribunal religioso ta castigá e arrepentidonan únicamente coe prisión pa un tempoe determiná, ó pa semper, ma coe derecho di suavizá, trocá ó perdoná e castigo enteramente.

Naturalmente él ta siguí nan consejo, yen di contrición i na público él ta bolbé confesá toer su culpa.

Fô di actanan dje proceso como fô di di declaración di testígonan i di Cagliostro su propia confesión ta resultá koe él merecé pena di morto según bula di Clemente XII, expedi na 1739, contra masonnan. Además su culpabilidad di superstición, brujería i esparcimiento di principionan revolucionario ta demoestrá coe pruebanan convincente. Ora nan ta lezando p'éle su sentencia, dia 7 Abril 1791, i koe na principio, él no ta tende sino de herejía, bruyería, escandalo, etc, él ta keda tranquilo sin ser comové, den suposíción probablemente koe pa toer e cosnan aljí nan lo doenéle pa castigo, abjuración solemne, algún luna di reclusión espiritual den un convento, algún día di yuna ó rezá algún rosario; ma ora nan ta continuá leza i koe él ta tendé koe e crímennan aljí i otro semejante merecé pena di morto, ma koe Papa den su alta clemencia ta trocá su castigo pa cerramente pa hinter su vida, e ora alji Cagliostro ta perde ánimo i él ta dal grito coemìnsá yorá.

Poco día después él ta abjurá solemnemente su error i él ta bolbé ser admití den Comunión di Iglesia.

Su pronosticación koe burgo Angelo, camina nan a cerréle e promer 18 luna, lo ser destruí, ta sperá te awé ainda cumplimiento di Cagliostro su palabra.

Después di su condenación, nan ta hibéle forti San León cerréle den un celda, na parti di oost, grandi di dos metro i medio di circunferencia.

Den curso dje 4 anja koe él ta aljí, ta sali un folleto na Roma, sin fecha ó lugar di edición. Su título ta: "*Declaración pública di José Bálsamo, yamá conde Cagliostro, ó su defensa den e proceso entablá contra dj'éle pa Santa Inquisición na Roma.*" E obrita mester a pasá como si fuera t'e mes ta su autor, ma aunque sobrecargá di pedantería i necedad él tin mucho estilo i facilidad pa un hende koe no sâ scirbí ni un carta sin comete disparate aden. Sin embargo, sea di kende koe él a sali, sigur ta koe él ta scirbi den espíritu di Cagliostro: "*Mi a àbjurá*", ta pará den, *mi errornan detanti e mes tribunal i di mes modi, manera Galileo a abjurá su sistema tocanti antipódenan, na mes momentoe koe Colón ta descubri residencia dje mes antipódenan*".

Despues dje precioso prueba chikita aljí di conocimiento histórico, página 32 dje traducción italiana él ta gaba coe e

hier er voortaan brievenmalen zullen worden opgemaakt voor het postkantoor te La Vela de Coro (Venezuela.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Arturo Senior, Luisa M. de Herrera, Edelmira de Gil, Lucas L. Parrot, Clodiena Leon, Rosalia Fost; Ernesto Vuyés, Maria F. Lepito, Ana Vanderlinjer, Juan Cras, Constancia Prinst, Domenilia Cras, Felix Maduro.

Niet voor bestelling en verzending vatbaar de volgende ongefrankeerde drukwerken geadreseerd aan: H. J. C. de Boer, van Daalen, op Bonaire, W. J. Jolley, te Maracaibo en Carmen Brigé, op Curaçao.

BUITENLAND

Rome. — Bij het debat in de Fransche Kamer over de betrekkingen tusschen den nuntius en de bisschoppen (in zake de wet op de kerkbesturen) beweerde de heer Raiberti, dat de Pauselijke gezanten geen geestelijk gezag hebben over de geloovigen der landen, waarin zij gevestigd zijn.

Naar aanleiding daarvan herinnert de *Osservatore romano*, het officieus orgaan van den H. Stoel, dat deze in het jaar 1885, wegens eene kwestie die zich in Spanje voordeed, bij openbaar aktestuk verklaard heeft, dat de nuntii die bevoegdheid wèl bezitten, en dat de Spaansche regeering zulks erkende.

— De Paus heeft den bekenden Franschen industriëel en socioloog, den heer Harmel, hoofd der Fransche bedevaart, in bijzonder gehoor ontvangen.

Binnenkort wordt eene bedevaart van Oostenrijksche Polen verwacht, die den Paus dank komen zeggen voor zijne encycliek aan de Polen.

Italie.—Niet tevreden met zelfs Pius' lijk gehoond te hebben, lasterden de vrijmetselaars, zooals wij gemeld hebben, den Koning-Martelaar nog dezer dagen, een eeuw na zijne geboorte. Het opschrift op den ondergeschoven steen in Pius' ge-[illegible], blijkens de Italiaansche bladen.

"In dit huis — werd geboren — Giovanni Maria Mastai — die Pius IX werd — de beul — van Monti en Tognetti — en van zijnen medeburger — Girelamo Simoncelli."

Het is wellicht eene beschikking der Voorzienigheid, dat op de nagedachtenis van den grooten Paus dezelfde laster wordt geworpen als op hem tijdens zijn leven; want niets doet schitterender de grootheid der heiligen uitkomen dan de haat der hel. Zij, die de terechtstelling van den verrader Simoncelli door de Oostenrijksche troepen op Pius IX willen schuiven, zijn ook wel waard de moordenaars Monti en Tognetti te huldigen.

En van die bekladders van gedenkschriften was ook geene andere houding te verwachten, dan dat zij zich lafhartig verborgen houden, hunne namen niet durven blootstellen aan het oordeel der openbare meening hoewel zij van hunne straffeloosheid onder de tegenwoordige regeeringsmannen verzekerd zijn.

Frankrijk. — Het wordt nu langzamerhand bekend, uit welke bronnen de anarchisten, die voor het meerendeel niet werken, het benoodigde geld putten voor hnn levensonderhoud. In de eerste plaats is het gebleken, dat de Belgische anarchisten financieel gesteund werden door den Russischen baron Von Sternberg, dien men nog steeds tevergeefs zoekt. Voorts was Henri Gauche, die nu dezer dagen werd gearresteerd op aanwijzing van den Luikschen anarchist Müller, een groote steun voor de anarchisten. Dit jongmensch, tot een aanzienlijke familie behoorende, en *bachilier-ès-lettres*, heeft behalve een jaargeld van 12,000 fr., een vermogen van 300,000 fr., dat hij van zijn vader erfde. Geen wonder, dat de "gezellen" hem te vriend hielden.

Het schijnt, dat deze vurige aanhanger der anarchistische leer niet geheel toerekenbaar is. Reeds in zijn jeugd gaf hij bewijzen van abnormale hersenen: later is hij geruimen tijd zonder succes door Charcot behandeld, en op diens advies werd hij ook vrijgesteld van den militairen dienst.

Ten huize van een der anarchisten ontdekte de politie de belangrijke papieren, o. a. een testament, waarin Henri Gauche zijn geheele vermogen, dat bij het *Crédit Lyonnais* belegd is, aan de anarchisten vermaakt. Bij de papieren vond men tevens het bewijs, dat er een samenspanning bestond tusschen de Fransche anarchisten en de genooten in het buitenland. Al deze documenten werden ontdekt ten huize van Guérin, den anarchist die na den aanslag te Luik de wijk nam naar Amsterdam en daar gearresteerd werd.

In hun verhoor voor den rechter van instructie hebben Gauche en Beanlieu de verantwoordelijkheid voor de aanslagen te Luik op zich genomen: zij hebben bovendien verklaard, dat Müller hun werktuig was [illegible] be-taald. Te zamen met den Russischen baron hadden zij het plan voor de aanslagen gemaakt.

Ook te Londen heeft men den baron niet kunnen vinden; de commissaris van politie, die hem daar gezocht heeft, is onverrichterzake naar Luik teruggekeerd. Men heeft reden om te gelooven, dat de baron een paar dagen geleden het vasteland heeft verlaten en koers gezet naar een der Amerikaansche havens. Er zijn maatregelen genemen, om hem dadelijk bij zijne aankomst te doen arresteeren; het zou een buitengewoon goede vangst zijn, als het mocht gelukken hem in handen te krijgen.

— „Aan de nabetrachting van Francis Magnard in den *Figaro* over het afgetreden ministerie ontleenen wij het volgende.

„ De heer Perier vormde nu wel niet het ideaal eener regeering, doch hij bood een minimum van zekerheid aan, wat niet onaangenaam was. Dat de socialistische groep in naam harer beginselen, zich zelve gelukwenscht, deze zekerheid ontrukt te hebben aan de belangen der conservatieven — laten wij zeggen kapitalisten, als gij dat wilt — dat is niet meer dan natuurlijk, maar van den kant van hen, die ze daarbij geholpen hebben, is het minder begrijpelijk.

„ Wanneer, zooals alles doet veronderstellen, men tot een concentratie-ministerie komt, is het al vooruit te zeggen, dat het niet lang duren zal; de gematigden van links en rechts zullen het zeker precies op dezelfde manier behandelen, als zij behandeld zijn, en dat zal niemand verbazen. Het zal er om moeten gaan, de politiek van Casimir Perier op te vatten zonder hem. Is er nog een stel ministers te vinden, voor dat werk geschikt? Dat staat te bezien."

Nu wij toch een nabetrachting aan het releveeren zijn, moge een curieuse opmerking niet onvermeld blijven. Het ministerie-Casimir Perier *moest* vallen, want... de minister van marine had uitnoodigingsbrieven voor een *réception dansante*, op 26 Mei te houden, verzonden... Het moge vreemd schijnen, doch de Kabinetten, waarvan de heeren Cavaignac, Burdeau, admiraal Riennier de portefeuille van Marine hadden aanvaard, vielen juist op het moment, dat zij de officieële kringen op een officiëele soirée in hun hotel, rue Royale, genoodigd hadden. En zoo is het ditmaal ook admiraal Lefèvre gegaan. Het is om iemand bang te maken, dat de minister van marine aldus altijd het lot van het Kabinet in handen heeft!?

Belgie.—Te Antwerpen worden feestelijkheden voorbereid ter viering van het gouden jubilé als jouranlist, dat de in Noord-Nederland geboren en hier ook welbekende schrijver dr. August Snieders, hoofdredacteur van het *Handelsblad van Andwerpen*, eerlang hoopt te vieren. Na den heer Coomans, hoofdredacteur van *la* [illegible] die zestig jaren persdienst telt, is de heer Snieders de oudste der Belgische dagbladschrijvers.

— Maandag 28 Mei werd het huwelijk van princes Josephine, dochter van den graaf van Vlaanderen, met prins Karel van Hohenzollern in het koninklijk paleis te Brussel voltrokken.

Het burgerlijk huwelijk geschiedde door den heer Buls. Alleen de koninklijke familie, de ministers, de voorzitters van Senaat en Kamer en de militaire gevolgen woonden de plechtigheid bij.

Voor een kleine tafel hadden plaats genomen de heeren Karel Buls, burgemeester, en Steens, wethouder, omringd van de getuigen, terwijl voor de verloofden en de leden der koninklijke familiën negentien zetels waren gereed gezet. Achter deze was plaats voorbehouden voor de leden van het Kabinet, de ministers, de burgerlijke en militaire waardigheidsbekleeders van het huis des Konings en der Koningin, en van het huis van den graaf en de gravin van Vlaanderen.

Geen andere dames, dan die welke tot de koninklijke familie behooren, waren bij deze eerste ceremonie aanwezig.

De godsdienstige plechtigheid was geregeld als volgt: aan den voet van het altaar waren geknield de verloofden met, onmiddelijk achter hen, op een rij, de leden der beide koninklijke familiën en de koninklijke en vorstelijke gasten. Links van het outer verrees de troonzetel van Mgr. Goossens, kardinaal-aartsbisschop van Mechelen; rechts van hetzelve de dames van het diplomatisch korps en de waardigheids-bekleeders en officieren van het koninklijk paleis en het hotel van den graaf van Vlaanderen; te midden, achter de koninklijke familie en haar gasten, de dames van het hof, de dames der leden van het Kabinet, enz. en eindelijk de minister van Staat, de leden van het ministerie, de hoogere officieren van leger en schutterij.

Even vóór elf uren verliet de stoet de *blauwe zaal*, en begafzich, monseigneur Goossens en de geestelijkheid van Sint Jacobs-Coudenberg voorop, naar de kapel.

Ds Mis werd gelezen door Mgr. Jacobs, pastoor van de Sint Jacob, de koninklijke parochie, en Mgr. Goossens zegende, na het uitspreken van een korte rede, het huwelijk in.

Ook werden de jonggehuwden door Nava di Bontive, pauselijken nuntius, uit naam van Paus Leo XIII gelukgewenscht en gezegend.

Omstreeks half twaalf vereenigde een *lunch debout* de leden van de koninklijke familie en de genoodigden in de *Kolommenzaal*. Ook de jonggehuwden namen er deel aan.

Te twee uur — vertrokken prins Karel van Hhenzollern en princes Josephina naar Parijs, om zich, naar een korte reis in Zwitserland, na het sloi van Wijnburg, de gewone verblijfplaats van de schoonouders der prinses, te begeven.

De ceremoniën werden bijgewoond door de volgende buitenlandsche prinsen en prinsessen: de prinses Von Hohenzollern, grootmoeder van prins Karl; koning Karl I van Rumenië; prins Friedrich Leopold van Pruisen; prins Leopold v. H., vader van prins Karl, met zijn broeders, wilhelm en den erfprins van Rumenië; eindelijk Fritz v. H., oom van de gehuwden.

Aan de armen der koninklijke parochie te Brussel (St. Jacques sur Coudenberg) heeft de bruid door de Zusters van den H. Vincentius elk een brood en een kilo vleesch doen uitreiken. Uit dankbaarheid besloten de armen, de bruid een bloemkorf met een adres aan te bieden. De gravin van Vlaanderen verlangde, dat zij in het paleis zouden ontvangen worden, om de bruid, zelf hun geschenk aan te bieden.

Door een groep van letterkundigen, toonkunstenaars, kunstschilders en

---

siguiente desahogo: "Ta un crimen koe mi mercé morto p'éle, está, koe mi koe a sirbi mundo hinter, mester a bini Roma i largá pádernan cogé mi. Pa e crimen aljí no tin perdón. Mi ta confesa mi falta. P'esai sô mi ta indigno di keda bibá. Mi ta sobrellevá anto mi sentencia i mi ta spera morto koe resignación......I sin embargo, puéblonan, regocijá boso (¡kí famoso Garibaldi i Victor Hugo a imitá su estilo!), lo mi ta e última víctima di fanatismo é injusticia. Decreto koe ta trecé un cambio nobo den mundo, ta ser firmá. ¡Ojálá koe e día aljí mi por bolbé bini!"

Na principio Cagliostro ta conservá den su prisión toer apariencia di un hende arrepentido i contrito. Gandini, ex-comandante djé fortaleza San Leon, su jioe muger, koe tin awor más di sesenta anja, ta recordéle masjá bon lo que su tata a contéle den su juventud dje homber singular aljí. Un día él ta desea un confesor, Don Tardioli ta bai p'éle i ta confeséle. Caba Cagliostro ta bai coe muestra di más profundo respeto i recogimiento, cara bajá i su mánoenan cruzá riba su pecho, capilja dje fortaleza i él ta recibi Santa Comunión coe devoción extraordinaria.

— ¿Cóm bo por admití un homber asina na Santa Mesa?" un hende ta puntrá Don Tardioli.

— "Pasobra mi ta suponé koe mi no tin ningún sorto di derecho di rechazéle," él ta contestá definitivamente.

Cagliostro ta continuá tené ayuno rigoroso. El kier preparéle pa moeri, observando un abstinencia di 40 día. Nan ta bien bisa koe di keda sin comé, debilidad a haci él alcanzá solamente edad di 52 anja. Ora nan hibá su alimento p'éle, él ta larguéle para i coe man na cielo él ta bisa: "*koe él sirbi pa gloria di Tata*". Despues wiriwirinan di pam haljá den su cama ta trecé sospecha koe no tin tantoe cos milagrosa den su ayuno. Corte di Roma koe kier ta corriente di dj'éle, ta doena orden pa nada no faltéle i pa doenéle lo que él pidi. P'esai e comandante ta bai visitéle toer día. Poco tempoe después di su yegada na San Leon, él ta pidi un bistí encarná, nan ta doenéle. Caba él kier un di lana blancoe, manera móngenan camadulense ta usá. El ta hayéle. Coe cabei di su barba blancoe largoe, él ta traha un pincel, i agua mesclá coe vroes di heroe, raspá for di tralinan di bentana, ta sirbiéle di verf; coe esai él ta pintá algun figura stranya na muráljanan di su prisión i su mes retrato també, bisti como gran sacerdote, sintá den un stoel di craza. Un dede di su manoe drechi ta moestrá riba un buracoe habrí den su pecho. Den e buracoe bo ta mirá un templo chiquito masónico pintá i bao di dj'éle, effiblémanan di religión católica. ¡ Esta fiel na su hermánonan te na morto! ¡ I awor nan tin te hasta verguenza di tende su nomber!

Un otra persona ta contá pa sigur, koe e principal sacerdote di San Leon a visitéle hopi vez den esperanza di convirtiéle, ma semper sin efecto alguno. Un día, di su propia voluntad, él ta pidi pader. Inmediatamente ta bini un bin confeséle i ta consoléle. Ma Cagliostro, haljando su penitencia masjá liger, ta pidiële cordón di religioso pa el martirizá su curpa. E pader ta doenéle, ma di repente él ta paséle den garganta den su confesor p' él horquéle, afin di kita su sotana bistí i halja campo di salí disfrazá fó di su prisión. Ma desgraciadamente él no tabatin di hací coe un muchá loco. E homber robusto i fuerte ta defendé su mes coe valor i ta haci tanto boroto, koe todo e carceléronan ta corri bin kitéle.

Diferente otro bê más él ta poerba, coe medio más inocente, di recobrá su libertad. Ora nan drentá su prisión, él ta tené inmóvil manera un morto, sin hala rosea ó sin ningún senjal di vida, sperando koe nan lo deréie pronto, pa después él lamantá sali fô di su tumba. Na tal cásonan asina, sin embargo, doctornan ta ordená di poné candela bao di su planta di pía, i coe e prueba aljí, él ta doená inmediatamente senjal di vida. Por fin un día, 26 Agosto 1795, e medio casero aljí no por a yuda. Banda di merdía su guardián ta haljéle desmayá abao na suela, i ningún profesor no por a trecéle n' e mes, Pader ta poerbá di mirá si él tin algún senjal di arrepentimiento ó contrición, pero en vano. Pa banda di 4 ora dj' atardi él ta expirá. Uu bê nan ta mandá hací oración pública afin koe Dios den su divina misericordia tené piedad di su alma. Su cadáver ta ser derrá den tera koe no ta bendicioná, manera él mercé. Di su espíritu nan ta contá koe él ta parcé amenudo, ora nan yaméle na tertúlianan di nos actual espiritístanan, koe ta honréle i veneréle silenciosamente como nan patrón.

— FIN —

dagbladschrijvers is Zaterdag, te half twaalf voormiddag, aan de vorstelijke verloofden, in het bijzijn van den graaf en de gravin van Vlaanderen en de prinses Hendrika, hun dochter, een prachtalbum aangeboden.

Het album gebonden in Congo-ivoor, waarop loofwerk en schilden in oudzilver zijn aangebracht, is een prachtstuk.

Het bevat bijdragen in dicht en ondicht, muzikale compositiën en teekeningen en aquarellen.

Prinses Josephina wierp zichtbaar bewogen een blik op elke bijdrage en dankte degenen onder de inzenders, die aanwezig waren.

Duitschland.—De *Köln. Ztg.* verneemt uit Kiel onder dagteekening van 23 Mei, dat keizer Wilhelm II den 22 Juni te Kiel zich aan boord zal begeven van het keizerlijk jacht *Hohenzollern*, om daarmede een reis te gaan maken, die eenige weken duren zal. Die keizer is voornemens geruimen tijd aan ons Hof door te brengen. Ook de geheele, meer dan 50 man sterke kapel der eerste matrozendivisie zal zich mede inschepen, terwijl leden der kapel in vereeniging met de zangers onder de manschappen van het jacht *Hohenzollern* (onder leiding van den kapelmeester der eerste matrozendivisie, den konink. muziek-directeur Pott), gedurende de reis voor den keizer en, na zijn aankomst in Den Haag, voor de Koningin van Nederland, de Nederlandsche volksliederen van Kremser en een liederencyclus voor koor, soli en orkest zullen ten gehoore brengen. Ook Amsterdam zal door den keizer met een bezoek worden vereerd. Ongeveer een week zal Wilhelm II in ons land vertoeven, om dan met de *Hohenzollern* naar Cowes verder te stoomen; hier zal de keizer op Zr. Ms. pleizierjacht *Meteor*, waarmede thans dagelijks groote oefeningstochten plaats hebben, de zeilwedstrijden bijwonen. Van Cowes gaat de reis naar Schotland, waar de keizer aan verschillende jachtpartijen in het Hoogland zal deelnemen. Of Schotland het einddoel van dés keizers reis is, of dat een verdere reeds vroeger voorgenomen buitenlandsche reis daaraan zal aansluiten, daarover is nog niets met zekerheid bekend geworden.

Hetzelfde blad wordt echter later uit Berlijn gemeld, dat de berichten uit Kiel, omtrent 's Keizers plan eener reis naar Nederland en Engeland tegen het einde van Juni, onjuist blijken.

De Keizer zal waarschijnlijk in de laatste helft van Juni de roeiwedstrijden te kiel bijwonen, in het begin van Juli met de Keizerin aan boord der *Hohenzollern* eene reis naar het Noorden maken, in het begin van Augustus naar Cowes gaan en in het begin van September de groote manoeuvres bijwonen.

Engeland.— In het Alhambra-theater te Londen heeft de Duitsche uitvinder Dowe in tegenwoordigheid van tal van Britsche officieren proefnemingen gedaan met zijn kogelvrij kuras. Nadat Dowe had medegedeeld, dat zijn kuras nu nog 12 pond weegt, doch dat hij binnen veertien dagen er een van 9 pond gereed zou hebben, begon men eerst uit Engelsche en Duitsche vuurwapens schoten te lossen op blokken hout. Een taai eikenhout van 30 Engelsche duim, werd door de Duitsche legergeweer als vet doorboord, doch niet geheel door de Engelsche; een bewijs dus, dat het Engelsche wapen, of het cordiet, minder doordringkracht bezit dan het Duitsche geweer of rookloos kruit.

Vervolgens werden dezelfde kogels afgevuurd op blokken hout, die met Dowe's koeras bedekt waren. De puntkogels bleven in het kuras steken, en het hout er achter werd zelfs in het minst niet gekneusd. Ten slotte nam men nog eene laatste proefneming op de ribben van een met het kuras bekleed paard, dat inderdaad de proef zonder spoor van onaangename gevolgen doorstond.

Spanje.— Het oud-Kamerlid Antonio Novaro bevond zich Donderdag 27 Mei in de San Ildefonso-kerk te Madrid en begon daar luidkeels te schreeuwen: „ Leve de anarchie!"

De talrijke geloovigen wilden hem buiten de deur zetten, wat hun slechts met veel moeite gelukte; in de daardoor ontstane verwaring vielen verscheidene vrouwen flauw. De politie arresteerde Novaro, maar deze, die met eene buitengewone spierkracht is begaafd, wist de deur van zijn gevangenhok in te trappen en ontvluchtte.

Oostenrijk.—Tot op het oogenblik is omtrent het aanblijven of den val van het Hongaarsche ministerie nog niets bekend. Alleen weet men, dat dr. Wekerle Zaterdag met keizer Frans Jozef een onderhoud had, dat zeer lang geduurd heeft, en waarbij kanselier, Kalnoky tegenwoordig was. Tot eene beslissing schijnt men niet gekomen te zijn, want dr. Wekerle keerde denzelfden avond naar Budapesth terug, waar hij gisteren eene bijeenkomst met zijne collega's belegde, om heden weer naar Weenen terug te gaan.

—De kansen van het kabinet Wekerle staan veel slechter, dan de officieuze telegraaf heeft willen doen gelooven. Zelf door Joodsch-liberale correspondenten als die van het *Berl. Tagebl.* wordt erkend, dat het lang niet de koninklijke goedkeuring op al zijne plannen heeft bekomen. Den berichtgever van het *Neue Wiener Tageblatt* heeft Wekerle zelf verklaard, dat hij en zijne collega's hun ontslag zouden indienen, als de kroon heden niet toegeeft aan de eischen, die zij meenen noodzakelijk te zijn. Heden of morgen zal dus over het lot van het maçonnieke ministerie beslist worden.

China.—Voor de viering van den 60n verjaardag der keizerin-weduwe van China zijn reeds 18,000,000 taels (ongeveer f 36,000,000) bijeengebracht. Men acht deze som evenwel niet voldoende en denkt nog 12,000,-000 taels noodig te hebben !!

Azie.—De maritieme autoriteiten te Saigon hebben een officieele kennisgeving ontvangen, dat de pest is uitgebroken te Hong-Kong en in de geheele provincie Kanton. Met het oog daarop mogen geen reizigers uit Hong-Kong te Saigon aan wal gaan en is voor de schepen uit die haven een strenge quarantaine voorgeschreven.

— Pater Amirdam, van de Societeit van Jesus, behoorende tot een der eerste familien van Britsch-Indie, is door de heidensche inboorlingen van Madras, met ijzeren staven doodgeslagen, omdat hij een Boedhistisch priester, die een afgodstempel wilde bouwen op het terrein zijner missie-kerk, met een beroep op de politie had bedreigd. De martelaar heeft nog uren lang in de verschrikkelijkste pijnen doorgebracht, hem veroorzaakt door het aan alle kanten stukgeslagen hoofd. Pater Amirdam was 36 jaar oud en een der missionarissen, die het grootste aantal volwassen heidenen hadden gedoopt.

Servie. — Volgens mededeelingen uit Belgrado is er eene samenzwering tegen de Servische dynastie ondekt, op het getouw gezet ten gunste van Karageorgewitch. Volgens de *Neue freie Presse* wordt Pasics van deelneming aan deze samenzwering verdacht.

— De Koning van Servië heeft eene proclamatie tot het Servische volk gericht, waarin de souverein de gebreken der constitutie en de hartstochten der partijen hevig aan de kaak stelt. Hij besluit tot schorsing der grondwet van December 1888 en geldigverklaring van die van Juni 1869. De minister Nicolajevic diende zijn ontslag in. De Koning verzekert dat het Kabinet zijn geheele vertrouwen heeft en bevestigt alle ministers in hunne waardigheid. Een 2e ukase, op voorstel des ministers verschenen besluit tot afschaffing van alle wetten, de pers, de gemeenten en de verkiezingen betreffende, welke met de constitutie in tegenspraak zijn. Nicolaas Cristach, de vroegere voorzitter van den raad van State, is tot president van den nieuwen raad van State, benoemd; Volkovic tot vice-president; Babovic, president van het hof van appèl tot voorzitter van het nieuwe hof van cassatie; Stephanonic tot president der rekenkamer.

— Naar uit Wilna gemeld wordt, is in het dorp Ganuta in Litthauen bijna de geheele familie van den Joodschen tapper Schweizer door een bende rovers vermoord. De schurken drongen des nachts bij, sloegen hem, zijn vrouw en een commenzaal met bijlslagen dood en zochten daarop in kisten en kasten naar voorwerpen van waarde; 3 kinderen werden ook koelbloedig om het leven gebracht. Een 9jarig meisje, dat zich achter een fornuis verscholen had en daar getuige van 't vreeselijk voorval was, ontkwam aan het droevig lot der andere kleinen. De mededeelingen, die het meisje deed, gaven aanleiding dat reeds vier boeren, als medeplichtig aan de misdaad zijn gearresteerd.

—Omtrent den toestand in Servië is het moeielijk het ware te weten te komen, daar de meest uiteenloopende geruchten de ronde doen. Zoo werd uit Weenen aan de Engelsche bladen geseind, dat men te Belgrado een geheime fabriek had ontdekt van patronen voor het Peabody-geweer, waarmede de Servische infanterie gewapend is. Een groot aantal patronen zouden door de overheid in beslag zijn genomen, maar drie millioen zouden, er reeds naar het binnenland zijn verzonden. Van andere zijde wordt dit bericht weer tegengesproken.

Daarentegen wordt het bevestigd, dat de boerenleider Ranko Taisitch, de voorzitter der radicale partij in de laatste Skoeptsjina, in zijne woonplaats is gearresteerd en onder geleide van eene sterke politiemacht naar de hoofdstad is gebracht. Ranko Taisitch had eenigen tijd geleden de aandacht getrokken door zijn heftige aanvallen op de regeerende dynastie in het blad *Takovo*, waarvan hij een der medewerkers was.

Omtrent de beide pretendenten naar den Servischen troon, de prinsen Peter en Alexis Karageorgewitsch geeft de *Temps* de volgende inlichtingen:

„ De eerste regeerende vorst, George Czerni— genaamd Kara George of „ zwarte" George, wegens zijn donkere tint — was de zoon van arme Servische boeren. Wegens zijn wapenfeiten en zijn bekwaamheid als aanvoerder in de onafhankelijkheidsoorlogen tegen de Turken van 1804 tot 1813 riepen de Serviërs hem tot hun vorst uit. Hij werd in 1817 vermoord, op aansporing, naar men veronderstelt, van Milos Obrenowitch, die hem op den troon opvolgde, en van dien tijd dagteekent de vijandschap tusschen de beide geslachten. De tweede prins van dien naam was zijn jongere zoon, Alexander Karageorgewitch, die van 1852 tot 1858 regeerde; in dat jaar werd hij van den troon gestooten door den toen 81-jarigen Milosh Obrenowitch, die voor de tweede maal tot vorst werd uitgeroepen. Peter Karageorgewitch, de eerste van de beide tegenwoordige pretendenten is de zoon van Alexander. Hij is in 1846 geboren en huwde in 1883 met een dochter van den vorst van Montenegro. Zijn gemalin stierf in 1890. Een andere zoon van Alexander, prins Arsène, huwde met eene prinses Demidoff. Hij diende in het Fransche leger in Tonkin en is nu luitenant in het Russische leger. Men zegt, dat Peter van zijn rechten afstand heeft gedaan ten behoeve van zijn jongeren broeder Arsène. Wat den tweeden pretendent, prins Alexis, betreft, hij is een kleinkind van den oudsten zoon van Kara Geosge, die niet geregeerd heeft en reeds gestorven was, toen zijn jongere broeder Alexander in 1842 den troon besteeg. Voor zoover wij weten, is het de eerste keer, dat een vertegenwoordiger van den ouderen tak, die niet geregeerd heeft, zich als pretendent opwerpt."

Amerika.— In 1890 werd eene schoolwet uitgevaardigd, die voor Katholieke scholen zeer slecht werkte. In het begin van dit jaar vaardigde daarop de staat Manitoba eene acte uit, waarbij alle bezittingen van vereenigingen voor Katholiek onderwijs, die zich nog niet aan de gestelde bepalingen hadden onderworpen, in beslag werden genomen.

Kardinaal Taschereau aartsbisschoppen van Quebec, zijne zes metropolitanen en hunne achttien suffragaan-bisschoppen hebben zich thans tot het parlement te Quebec gewend met een verzoekschrift, waarin, zij wijziging der wet van 1890 en intrekking der akte van Manitoba vragen en den gouverneur-generaal verzoeken den luitenant-gouverneur der Noordwestelijke territoriën uit te noodigen, zijne voor de Katholieken grievende besluiten te wijzigen.

Prof. Garner, de apendoctor, wordt overtroffen. Miss Esther Williams, eene Chicagosche juffer, bestudeert niet zooals hare vrienden het Fransch of het Duitsch maar het „Aapsch." Zij meent het reeds verre in de grammatica van Darwin's voorouders gebracht te hebben en trekt, met eene fonograaf gewapend. naar New-York. Daar toch is in de diergaarde een prachtig paar chimpanzés, terwijl Chicago slechts apen van inferieure kwaliteit schijnt te bezitten. Juffrouw Esther gaat genieten van huishoudelijk gekeuvel dier levende schakels tusschen oer-slijm en haarzelf, en stelt zich voor, op te vangen, hoe men in het Cgimpanzeesch over New-York en de Yankees denkt.

De oppasser der beide apen beweert dat zijne kostgangers niets van miss Esther's gekeuvel zullen begrijpen, en dat ze alleen liefkoozingen van bedreigingen onderscheiden zooals het eerste vulgaire beest het beste. Maar die opposser zal wel een heel onontwikkeld man zijn ! ? !

— Te Buenos-Ayres is een komplot ontdekt om het Congres-gebouw en de Beurs in de lucht te doen vliegen. De politie heeft beslag gelegd op verscheidene bommen en twee Oostenrijkers en eenen Italiaan gearresteerd.

— Aan brieven en couranten van Panama worden de navolgende bijzonderheden omtrent den bekenden vreeselijken brand, die den 13n. dezer aldaar gewoed heeft ontleend.

De brand brak des namiddags om half-vijf in de door de Chineezen bewoonde wijk uit en een planken huis in de nabijheid van het kantoor der Panama Spoorweg-Maatschappij, hetwelk van houten huizen omringd is. De brand zoude niet zulke groote afmetingen hebben aangenomen, ware het niet, dat er gebrek aan water voor de brandspuiten was. De verwoesting zoude buitendien niet zoo groot zijn geweest, indien de leiding der brandspuitgasten beter ware geweest. Eerst tegen 3 uur in den morgen werd men dien brand meester.

Men berekent, dat 125 huizen, waaronder een 40 tal groote steenen gebouwen, afgebrand zijn. De schade wordt op 1 millioen dollars geschat. Van de afgebrande huizen waren slechts enkele geassureerd.

De "Sociedad de Socorros" heeft $ 7000 bestemd voor de de noodlijdenden door den brand. Generaal EZETA, expresident van Salvador, de zich hier ter stede bevindt, heeft $ 1000 ten hunnen behoeve geschonken. De Gemeenteraad heeft $ 5000 ten leniging van den nood verleend.

Van onze landgenooten heeft slechts één zijn pakhuis, inhoudende koopmanschapen ter waarde van $ 13.000, verloren.